

MINIKATECHEZE PRO MLADŠÍ DĚTI

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

---

SLOVNÍ KATECHEZE

---

25. neděle mezidobí cyklus A

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobenství: „Nebeské království je podobné hospodáři, který vyšel časné zrána najmout dělníky na svou vinici. Smluvil s dělníky denár na den a poslal je na vinici. Když vyšel kolem devíti hodin, viděl jiné, jak stojí nečinně na trhu. Řekl jim: „Jděte i vy na mou vinici a dám vám, co bude spravedlivé.“ A šli. Kolem dvanácti a tři hodin odpoledne vyšel znovu a udělal to zrovna tak. Vyšel kolem pěti hodin a našel jiné, jak tam stojí, a řekl jim: „Co tu celý den nečinně stojíte?“ Odpověděli mu: „Nikdo nás nenajal.“ Řekl jim: „Jděte i vy na mou vinici!“ Když nastal večer, řekl pán vinice svému správci: „Zavolej dělníky a vyplat jim mzdu, začni od posledních k prvním.“ Přišli ti, kdo nastoupili kolem pěti odpoledne, a dostali po denáru. Když přišli první, mysleli, že dostanou víc, ale i oni dostali po denáru. Vzali ho, ale reptali proti hospodáři: „Tady ti poslední pracovali jedinou hodinu, a dals jim zrovna tolik, co nám, kteří jsme nesli tíhu dne i horko.“ On však jednomu z nich odpověděl: „Příteli, nekřivdím ti. Nesmluvil jsi se mnou denár? Vezmi si, co ti patří, a jdi. Chci však i tomuhle poslednímu dát jako tobě. Nesmím s tím, co je moje, dělat, co chceš? Anebo závidíš, že jsem dobrý?“ Tak budou poslední prvními a první posledními.“ (Mt 20,1-16)

Kněz si zavolá děti nadšeně před obětní stůl: „Děti, pojďte dopředu!“
Doporučuje se, aby se sám posadil do podřepu nebo na taburet.

Milé děti, dnes se ukáže, jaký je Bůh. Už jste někdy pracovali? Třeba jste pomáhali na zahrádce? Nebo tatínkovi v dílně? Nebo babičce a dědovi na venkově? (*nechat reagovat děti*). Výborně. Myslím, že každý už někdy alespoň trochu pracoval a tak ví, že práce je náročná a že to stojí určitou námahu. A myslím, že každý z vás, kdo takto pomáhal, nějakou odměnu za to dostal. Možná to byl dobrý koláč, možná něco jiného na zub, nebo třeba i nějaké penízky do kasičky. V dnešním evangeliu jsme slyšeli, že někteří dělníci byli povoláni k tomu, aby také pracovali a nebyla to vůbec jednoduchá práce. Sklízet hrozny z vinice je velká námaha. Sluníčko hodně pálí, hrozny jsou těžké a od nůžek, kterými se hrozny odstříhávají od révy, se brzy dělají na rukou puchýře. Přesto, dělníci, kteří byli na tuto práci najati hospodářem už od rána, byli rádi. Měli totiž vidinu toho, že za svoji námahu dostanou večer zapláceno. Vzpomene si někdo, jaká to byla cena? (*nechat reagovat děti*). Ano, byl to jeden denár a to stačilo k tomu, aby člověk měl to, co potřebuje. A co ti další dělníci, kteří byli najati na práci později? Dostali méně, když pracovali kratší dobu? (*nechat reagovat děti*). Ne, dostali také jeden denár. Museli být velmi šťastní, protože kolik dostanou, předem nevěděli. Hospodář jim to neřekl a oni museli snášet stejné horko dne, když čekali na tržišti, zda je někdo nenajme. Navíc se báli, že ten den nepřinesou svým rodinám to, co potřebují k slušnému životu. Ale ti co pracovali celý den, jim to záviděli. Děti, závist je nejhloupější hřích. Kdo závidí, nepřeje druhému nic dobrého a sám to, co závidí druhému, nezíská. Jak je to hloupé! Já vám přeji, abyste druhým nezáviděli a byli k nim přející. Protože se říká, že kdo druhým přeje i jemu bude přáno.

MINIKATECHEZE PRO MLADŠÍ DĚTI

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

---

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

---

25. neděle mezidobí cyklus A

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobenství: „Nebeské království je podobné hospodáři, který vyšel časně zrána najmout dělníky na svou vinici. Smluvil s dělníky denár na den a poslal je na vinici. Když vyšel kolem devíti hodin, viděl jiné, jak stojí nečinně na trhu. Řekl jim: „Jděte i vy na mou vinici a dám vám, co bude spravedlivé.“ A šli. Kolem dvanácti a tři hodin odpoledne vyšel znovu a udělal to zrovna tak. Vyšel kolem pěti hodin a našel jiné, jak tam stojí, a řekl jim: „Co tu celý den nečinně stojíte?“ Odpověděli mu: „Nikdo nás nenajal.“ Řekl jim: „Jděte i vy na mou vinici!“ Když nastal večer, řekl pán vinice svému správci: „Zavolej dělníky a vyplat jim mzdu, začni od posledních k prvním.“ Přišli ti, kdo nastoupili kolem pěti odpoledne, a dostali po denáru. Když přišli první, mysleli, že dostanou víc, ale i oni dostali po denáru. Vzali ho, ale reptali proti hospodáři: „Tady ti poslední pracovali jedinou hodinu, a dals jim zrovna tolik, co nám, kteří jsme nesli tíhu dne i horko.“ On však jednomu z nich odpověděl: „Příteli, nekřivdím ti. Nesmluvil jsi se mnou denár? Vezmi si, co ti patří, a jdi. Chci však i tomuhle poslednímu dát jako tobě. Nesmím s tím, co je moje, dělat, co chceš? Anebo závidíš, že jsem dobrý?“ Tak budou poslední prvními a první posledními.“ (Mt 20,1-16)

Pomůcky: pracovní list s hrozny

Milé děti, dnes se ukáže, jaký je Bůh. Už jste někdy pracovali? Třeba jste pomáhali na zahrádce? Nebo tatínkovi v dílně? Nebo babičce a dědovi na venkově? (*nechat reagovat děti*). Výborně. Myslím, že každý už někdy alespoň trochu pracoval a tak ví, že práce je náročná a že to stojí určitou námahu. A myslím, že každý z vás, kdo takto pomáhal, nějakou odměnu za to dostal. Možná to byl dobrý koláč, možná něco jiného na zub, nebo třeba i nějaké penízky do kasičky. V dnešním evangeliu jsme slyšeli, že někteří dělníci byli povoláni k tomu, aby také pracovali a nebyla to vůbec jednoduchá práce. Sklízet hrozny z vinice je velká námaha. Sluníčko hodně pálí, hrozny jsou těžké a od nůžek, kterými se hrozny odstříhávají od révy, se brzy dělají na ruku puchýře. Přesto, dělníci, kteří byli na tuto práci najati hospodářem už od rána, byli rádi. Měli totiž vidinu toho, že za svoji námahu dostanou večer zapláceno. Vzpomene si někdo, jaká to byla cena? (*nechat reagovat děti*). Ano, byl to jeden denár a to stačilo k tomu, aby člověk měl to, co potřebuje. A co ti další dělníci, kteří byli najati na práci později? Dostali méně, když pracovali kratší dobu? (*nechat reagovat děti*). Ne, dostali také jeden denár. Museli být velmi šťastní, protože kolik dostanou, předem nevěděli. Hospodář jim to neřekl a oni museli snášet stejné horko dne, když čekali na tržišti, zda je někdo nenajme. Navíc se báli, že ten den nepřinesou svým rodinám to, co potřebují k slušnému životu. Ale ti co pracovali celý den, jim to záviděli. Děti, závist je nejhloupější hřích. Kdo závidí, nepřeje druhému nic dobrého a sám to, co závidí druhému, nezíská. Jak je to hloupé! Já vám přeji, abyste druhým nezáviděli a byli k nim přející. Protože se říká, že kdo druhým přeje i jemu bude přáno. Nyní si vezměte pracovní list a vybarvěte ty hrozny, které představují dobro pro druhé.